

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(23 juni 2003)

Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2001/83/EC⁽¹⁾ när det gäller traditionella örtläkemedel ska ge en harmoniserad rättslig ram för dessa särskilda läkemedel, och avlägsna skillnaderna när det gäller dessa produkters status i de olika medlemsstaterna i syfte att underlätta den fria rörligheten på den inre marknaden.

I artikel 1 i direktiv 2001/83 EG definieras vad som är ett läkemedel. Traditionella örtläkemedel definieras i kommissionens förslag om örtläkemedel. Denna definition är identisk med den vetenskapliga definition i Europarådets europeiska farmakopé.

När det gäller Europaparlamentets ändring 13 och den oro som British Flower Essence Producers Association uttrycker, anser kommissionen att Bachs blomsterterapiprodukter också efter det att detta direktiv trätt i kraft skulle kunna regleras i gemenskapen enligt villkoren för blomessenser, eftersom dessa produkter inte marknadsförs som läkemedel eller som traditionella örtläkemedel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, EGT L 311, 28.11.2001.

(2003/C 280 E/194)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1707/03**från Stavros Xarchakos (PPE-DE) till kommissionen**

(16 maj 2003)

Ämne: Utlokalisering av företag utanför EU

Det multinationella företaget Schiesser har nyligen beslutat att utlokalisera sin grekiska filial Schiesser-Palco till Bulgarien, vilket gör att 500 greker, de flesta av dem kvinnor, blir arbetslösa.

Enligt uttalanden från personer inom den grekiska landsorganisationen GSEE ålägger Förenta staterna företag som flyttar verksamhet därifrån till ett land med lägre arbetskostnader (i syfte att företaget skall tjäna på detta) en tilläggsavgift (i form av en "socialklausul") på de produkter som importeras från det tredje landet, i syfte att de avskedade skall få gottgörelse, men även för att motverka att företag flyttas utanför Förenta staterna.

Enligt den senaste rapporten från "Economist Intelligence Unit" (av den 30 mars 2003) om utländska direkta produktionsinvesteringar, ligger Grekland på en av de sista platserna i Europa och på 18 plats bland de 22 EU-medlemsländer som ingår i studien. Detta innebär att Grekland hamnar efter alla dagens medlemsländer, men även efter fyra nya medlemsländer från Östeuropa (Tjeckien, Polen, Ungern och Slovakien).

Har kommissionen för avsikt att göra något i samma stil som Förenta staterna, så att de avskedade får gottgörelse från företag som utlokaliserar sin verksamhet, men framför allt för att stoppa företagens flykt från EU-länderna? Vilka andra direkta initiativ tänker kommissionen ta i denna viktiga fråga som minskar antalet arbetstillfällen och försämrar välfärden i EU?

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar

(16 juni 2003)

Kommissionen har inga planer på att föreslå att det inom EU införs repressalieåtgärder av det slag som parlamentsledamoten tar upp. Kommissionen känner inte till att några sådana åtgärder skulle ha vidtagits av USA.

Kommissionen vill dock erinra om att EU genom åren har utvecklat en omfattande politik för att hantera de sociala konsekvenserna av företagsomstruktureringar på ett ändamålsenligt sätt. Ett resultat av denna pågående politik är att effektiv information ska ges och samråd måste ske med representanter för arbetstagarna före varje omstrukturering av företag för att undvika eller begränsa de sociala konsekvenserna i enlighet med gemenskapens direktiv om "kollektiva uppsägningar" ⁽¹⁾, "överlåtelse av företag" ⁽²⁾, "europeiska företagsråd" ⁽³⁾ och "information och samråd" ⁽⁴⁾.

Särskilt direktiv 98/59/EG beträffande kollektiva uppsägningar innehåller bestämmelser om information till och samråd med arbetstagarnas representanter i de fall när arbetstagaren överväger att vidta sådana uppsägningar. Dessa överläggningar skall inledas i god tid i syfte att nå fram till en överenskommelse och i varje fall omfatta olika möjligheter att undvika kollektiva uppsägningar eller att minska antalet berörda arbetstagare samt att lindra konsekvenserna av uppsägningarna genom arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Åtgärderna syftar bl.a. till att bistå med omplacering eller omskolning av övertaliga arbetstagare.

Mer allmänt agerar kommissionen för att företagen, när de fattar beslut om att flytta, alltid skall ta hänsyn till de konsekvenser som ett sådant beslut kan få för deras arbetstagare samt för de sociala och regionala förhållandena. Detta underströks nyligen i kommissionens meddelande om företagens sociala ansvar – näringslivets bidrag till en långsiktigt stabil utveckling ⁽⁵⁾.

Kommissionen har vidare inbjudit arbetsmarknadens parter i Europa att delta i en dialog om att föregripa och hantera förändringar med inriktning på ett dynamiskt tillvägagångssätt när det gäller de sociala aspekterna av omstruktureringar i företag. Arbetsmarknadens parter har enats om att denna fråga skall ingå i deras fleråriga arbetsprogram för perioden 2003–2004. Kommissionen hoppas att deras gemensamma insats på detta område skall mynna ut i en gemenskapsram, som kan hjälpa företagen och arbetstagarna att på ett adekvat sätt behandla frågor som gäller den sociala dimensionen av omstrukturering av företag.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar (Detta direktiv konsoliderar direktiv 75/129/EEG och 92/56/EEG).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter.

⁽³⁾ Rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen.

⁽⁵⁾ KOM(2002) 347 slutlig.

(2003/C 280 E/195)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1715/03

från Pasqualina Napoletano (PSE) till kommissionen

(23 maj 2003)

Ämne: Införlivande och tillämpning av direktiv 93/104/EG

Direktiv 93/104/EG ⁽¹⁾ om arbetstidens förläggning i vissa avseenden och dess ändringsdirektiv 2000/34/EG ⁽²⁾ införlivades nyligen i nationell italiensk lag genom dekret nr 66 av den 14 april 2003, som offentliggjordes i den italienska motsvarigheten till Post- och Inrikes Tidningar nr 87 av den 14 april 2003. Det verkar som om man i Italien tycks anse att vaktmästare inte omfattas av EU:s arbetstidsdirektiv. Detta beror på dekret nr 692 av den 15 mars 1923, som alltjämt är i kraft. I detta direktiv står det nämligen att osammanhängande eller passiva arbeten inte skall räknas som kontinuerlig och oavbruten sysselsättning.

Idag, 80 år senare, verkar detta påstående meningslöst, eftersom de arbetsuppgifter som utförs av en vaktmästare kräver ständig uppmärksamhet. Detta understöds av EG-domstolens senaste rättspraxis om spanska läkare, i vilken det klargörs att jourperioder skall behandlas som arbetstid om det förutsätts att den arbetstagare som finns på arbetsplatsen skall vara både fysiskt och psykiskt vaken.